

Sygn. akt: III AUa 767/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

SSO del. Dorota Rzeźniowiecka. (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2014 r. w Łodzi

sprawy **M. G. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o zapłatę składek,

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt: VIII U 929/12;

1. **oddala apelację;**

2. **przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Łodzi radcy prawnemu A. S. kwotę 553,50 (pięćset pięćdziesiąt trzy 50/100) złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w drugiej instancji.**

Sygn. akt III AUa 767/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, że M. G. (1) posiada zadłużenie za okresy od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne na łączną kwotę 7.071,70 zł plus odsetki w wysokości 1.651,00 zł .

Od powyższej decyzji ZUS odwołanie złożyła M. G. (1). Na rozprawie w dniu 8 stycznia 2013 r. pełnomocnik M. G. (1) cofnęła odwołanie w zakresie zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres: od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do września 2008 r., za styczeń 2010 r. i podtrzymała odwołanie w zakresie zapłaty składek w okresie od października 2008 r. do grudnia 2008 r. i od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r. wskazując, iż M. G. (1) była formalnie zatrudniona na terenie Irlandii w firmie (...) LTD z siedzibą w L. a ponadto pracowała również na terenie Irlandii w charakterze opiekunki dla dzieci i tym samym, w ocenie pełnomocnika, nie podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie w części dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne za okresy od października 2008r. do grudnia 2008r. oraz od stycznia 2009r. do grudnia 2009r., umorzył postępowanie w pozostałym zakresie oraz zwolnił M. G. (1) z obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nakazał wypłacić pełnomocnikowi wnioskodawczyni kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ze Skarbu Państwa kasa Sądu Okręgowego w Łodzi.

Rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego zapadło na podstawie następujących ustaleń faktycznych i rozważań prawnych.

Zgodnie z zaewidencjonowanymi na koncie w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS dokumentami zgłoszeniowymi, rozliczeniowymi i płatniczymi, płatnik składek - wnioskodawczyni M. G. (1) nie złożyła deklaracji rozliczeniowych za miesiące od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r., nie uregulowała należnych składek oraz nie dokonała wyrejestrowania pozarolniczej działalności.

Decyzją z dnia 16 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił, że M. G. (1) posiada zadłużenie za okresy od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne na łączną kwotę 7.071,70 zł plus odsetki w wysokości 1.651,00 zł .

Pełnomocnik M. G. (1) nie uzyskała od wskazywanych przez wnioskodawczynię firm irlandzkich ((...) LTD, (...) W. S. (1), L. Ireland (...) LTD - M. B. P. O. R. C. Ireland) dokumentacji potwierdzającej jej zatrudnienie - w tym formularz E 101 (A1) M. G. (1).

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego i akt sprawy, uznając ją za wiarygodną i wystarczającą dla poczynienia przedmiotowych ustaleń.

Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Okręgowy powołał treść art. 46 ust.1, 47 ust. 2a-2c w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) regulujących zasady rozliczania i opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą oraz jak też treść art. 23 ust. 1 cyt. ustawy, zgodnie z którym od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8 poz. 60 z póź.zm.).

Z uwagi na cofnięcie odwołania w zakresie zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres: od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do września 2008 r., za styczeń 2010 r., przedmiotem sporu pozostały zaległości składkowe za okres od października 2008 r. do grudnia 2008 r. i od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r.

W ocenie Sądu, zaskarżona decyzja ZUS, w pozostałym do rozstrzygnięcia zakresie, została wydana prawidłowo, to znaczy, że ZUS w sposób prawidłowy ustalił należności z tytułu zaległości składkowych wnioskodawczyni (w aktach organu rentowego znajdują się szczegółowe, wyczerpujące i nie budzące wątpliwości wyliczenia zadłużenia z tytułu składek).

Zgodnie z zaewidencjonowanymi na koncie w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS dokumentami zgłoszeniowymi, rozliczeniowymi i płatniczymi, płatnik składek - wnioskodawczyni M. G. (1) nie złożyła deklaracji rozliczeniowych za miesiące od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do stycznia 2010 r., nie uregulowała należnych składek oraz nie dokonała wyrejestrowania pozarolniczej działalności.

Sąd Okręgowy wskazał, że okres pracy M. G. (1) w Irlandii nie został udokumentowany, nie zostały przedłożone wymagane dokumenty na formularzu E 101, także bezskutecznymi okazały się czynione w tym zakresie zabiegi przez pełnomocnika wnioskodawczyni w toku toczącego się postępowania przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Trudno jest ustalić okresy podlegania wnioskodawczyni w Irlandii w spornym okresie czasu, choćby i z uwagi na treść jej oświadczenia złożonego na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2011 r., kiedy to M. G. (1) wskazywała, że w Irlandii w pewnych okresach pracowała „na czarno”, a przed Sądem w Dublinie toczy się postępowanie dotyczące wypłaty wynagrodzenia za pracę i opłacania składek.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 14 c lit a Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 149 z 5 lipca 1971 r. s. 2 i nast. z późn. zm.) osoba prowadząca działalność gospodarczą w Polsce podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na którego terytorium wykonuje pracę za wynagrodzeniem i w konsekwencji nie powinna podlegać polskim ubezpieczeniom społecznym.

Zgodnie z art. 12 a ust 7 lit a Rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72, jeżeli zgodnie z przepisami art. 14 c lit a rozporządzenia osoba będąca jednocześnie pracownikiem najemnym na terytorium jednego Państwa Członkowskiego prowadzi działalność na własny rachunek na terytorium innego Państwa Członkowskiego podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, na terytorium którego jest zatrudniona, instytucja wyznaczona przez właściwe władze tego Państwa Członkowskiego wydaje świadectwo potwierdzające, że osoba ta podlega ustawodawstwu tego Państwa i przekazuje kopię tego świadectwa instytucji wyznaczonej przez właściwe władze Państwa Członkowskiego: 1. na którego terytorium osoba ta prowadzi działalność na własny rachunek; 2. na którego terytorium osoba zamieszkuje.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy zgodził się z organem rentowym, że wnioskodawczyni powinna przedstawić formularz E 101, poświadczony w trybie art. 14c Rozporządzenia 1408/71 i wyrejestrować się na ogólnych zasadach z ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Wyrejestrowanie powinno nastąpić z dniem objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w Irlandii z tytułu wykonywanej pracy. W sytuacji, kiedy zagraniczna instytucja nie zgadza się na wydanie formularza E 101 na podstawie art. 14c Rozporządzenia 1408/71 uznano, że wyłączenie z polskich ubezpieczeń powinno nastąpić wówczas na podstawie przedłożonej przez osobę zainteresowaną dokumentacji stwierdzającej podleganie ubezpieczeniu społecznemu w innym Państwie Członkowskim.

Wnioskodawczyni w spornym okresie czasu prowadziła działalność gospodarczą w Polsce i nie złożyła dokumentów potwierdzających podleganie ubezpieczeniu z tytułu pracy w Irlandii, w tym formularza E 101 (A1), do którego złożenia była wzywana.

W związku z powyższym, Sąd oddalił odwołanie M. G. (1), o czym orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego odwołania, o czym orzekł na podstawie art. 355 § 1 kpc. Należy zauważyć, że pełnomocnik skarżącej cofnęła odwołanie w zakresie zapłaty składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres: od stycznia 2007 r. do marca 2007 r., za maj 2007 r., od lipca 2007 r. do listopada 2007 r., od stycznia 2008 r. do września 2008 r., za styczeń 2010 r. a pełnomocnik ZUS wyraził zgodę na przedmiotowe cofnięcie. W związku z powyższym, w ocenie Sądu cofnięcie odwołania nie będzie naruszać słusznego interesu ubezpieczonej, o którym mowa w art. 469 k.p.c.

Z uwagi na ustaloną w toku postępowania trudną sytuację osobistą i majątkową wnioskodawczyni, skutkującą przyznaniem pełnomocnika z urzędu, Sąd Okręgowy w oparciu o art. 102 k.p.c. zwolnił M. G. (1) od konieczności ponoszenia kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Apelacje od powyższego wyroku złożył pełnomocnik wnioskodawczyni zaskarżając wyrok w części tj. w zakresie pkt.1 sentencji, w którym Sąd oddalił odwołanie w części dotyczącej składek na ubezpieczenie społeczne za okresy od

października 2008r. do grudnia 2008r. oraz od stycznia 2009r. do grudnia 2009r. zarzucając zaskarżonemu wyrokowi na zasadzie art. 368 § 1 pkt 2 Kpc naruszenie przepisów postępowania w postaci:

- art. 227 Kpc poprzez pominięcie wniosku strony o zwrócenie się przez Sąd w drodze pomocy prawnej do: (...)_ (...) Departament of S. P. and (...) Special (...) C. R. W. o wydanie formularza A1 dla Ubezpieczonej oraz do pracodawcy (...) Ltd U. 3 (...) W. S. (2), L. Ireland i (...) Ltd M. B. P. O. R. C.I., o wydanie stosownych dokumentów, - w sytuacji gdy wniosek ten zmierzał do wyjaśnienia istotnych dla sprawy okoliczności.

- art. 241 i art. 248 Kpc w związku z art. 1130 Kpc w zw. z § 37 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.01.2002 roku w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych, poprzez nie skorzystanie z możliwości uzupełnienia materiału dowodowego i zwrócenia się z żądaniem o którym mowa wyżej w pkt a), w sytuacji, gdy każdy obowiązany jest przedstawić na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokument znajdujący się w jego posiadaniu i stanowiący dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy.

- art. 233 Kpc poprzez dowolną a nie swobodną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a przez to uznanie że okres pracy Ubezpieczonej w Irlandii nie został w pełni udokumentowany i trudno określić okresy podlegania wnioskodawczyni ubezpieczeniu w Irlandii w spornym okresie, w sytuacji gdy stanowisko sądu, że nie istnieje możliwość ustalenia określonej istotnej dla sprawy okoliczności, powinno być poprzedzone przeprowadzeniem postępowania dowodowego w tym zakresie, a w szczególności zwróceniem się przez Sąd do podmiotów wskazanych przez pełnomocnika Ubezpieczonej.

- art. 212 kpc poprzez uczynienie przedmiotem dowodu ocen, jak również oświadczeń Ubezpieczonej złożonych w trakcie informacyjnego przesłuchania Ubezpieczonej.

Na zasadzie art. 368 § 1 pkt 5 Kpc apelujący wnosił o uchylenie wydanego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że pełnomocnik Ubezpieczonej w piśmie z dnia 17 marca 2012 r. złożył na podstawie art. 1130 Kpc w zw. z § 37 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.01.2002 roku w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych wnioski o zwrócenie się w drodze pomocy prawnej przez Sąd do (...)_ (...) Departament of S. P. and (...) Special (...) C. R. W. o wydanie formularza A1 dla Ubezpieczonej oraz do pracodawcy (...) Ltd U. 3 (...) W. S. (2), L. Ireland i (...) Ltd M. B. P. O. R. C. Ireland, o wydanie stosownych dokumentów zaś Sąd I instancji nie odniósł się do wskazanego wniosku czym naruszył przepis art. 227 Kpc, który mówi, iż przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Podniesiono również, iż zarówno ustalenia faktyczne, jak również treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia Sądu, oparte zostały m.in. na oświadczeniach złożonych przez Ubezpieczoną w trakcie informacyjnego wysłuchania (str. 2 i 4 uzasadnienia Sądu I instancji) które to przesłuchanie informacyjne nie jest środkiem dowodowym i nie powinno mieć wpływu na przekonanie sędziego o prawdziwości twierdzeń faktycznych i dokonanie tym samym ustaleń faktycznych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacje uznać należy za niezasadnioną.

W sprawie niniejszej w sporze jest decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzająca zadłużenie M. G. (1) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okresy wskazane w decyzji. Wobec umorzenia postępowania na skutek cofnięcia odwołania przez ubezpieczoną w odniesieniu do części okresu objętego zaskarżoną decyzją, na etapie postępowania apelacyjnego w sporze pozostaje należność z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od października 2008r. do grudnia 2008r. oraz od stycznia 2009r. do grudnia 2009r.

Okolicznością niekwestionowaną w sprawie i znajdującą potwierdzenie w dokumentacji załączonej do akt ZUS jest, iż M. G. (1) w okresie objętym sporem prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą na terenie Polski co skutkowało, w oparciu o regulację zawartą w art. 46 ust.1, 47 ust. 2a-2c w związku z art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne według wskazanych tam zasad.

Spór w niniejszej sprawie zaistniał wobec kwestionowania przez ubezpieczoną istnienia po jej stronie obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne objętych zaskarżoną decyzją w związku z pozostawaniem w tym czasie w zatrudnieniu na terytorium Irlandii i podleganiem ustawodawstwu irlandzkiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Kwestie ustalania i stosowania właściwego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych w stosunku do osób migrujących reguluje w odniesieniu do Państw Członkowskich obowiązujące od 1 maja 2010r. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L 04. 166.1). Sytuację, gdy praca jest wykonywana w dwóch lub kilku Państwach Członkowskich reguluje art. 13 cyt. wyżej rozporządzenia. I tak w art. 13 ust. 3 wskazano, iż osoba, która normalnie wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich podlega ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, w którym wykonuje swą pracę najemną lub, jeżeli wykonuje taką pracę w dwóch lub w kilku Państwach Członkowskich, ustawodawstwu określoneemu zgodnie z przepisami ust. 1. czyli ustawodawstwu państwa, w którym wykonuje znaczną część tej pracy. Problematyka ta wcześniej objęta była regulacją rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego w stosunku do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek...(Dz.Urz. WE L 149 s.2) i w art. 14 c lit. a rozporządzenia zawierała tożsamą regulację.

Przywołując treść art. 6 kc, zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne wskazać należy, iż na wnioskodawczyni ciążył obowiązek wykazania podlegania w spornym okresie ustawodawstwu irlandzkiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych. Dokumentem potwierdzającym podleganie ustawodawstwu innego Państwa Członkowskiego jest formularz A1 (wcześniej E 101) wystawiany przez instytucje ubezpieczeniową tego państwa.

Podkreślić należy, iż ustalenie objęcia ubezpieczonego ustawodawstwem konkretnego Państwa Członkowskiego w zakresie ubezpieczeń społecznych nie może zaistnieć wbrew stanowisku instytucji ubezpieczeniowej właściwej dla danego państwa, którego systemem prawnym w zakresie ubezpieczeń społecznych ma być objęty wnioskujący.

M. G. (1) reprezentowana w toku postępowania sądowego przez zawodowego pełnomocnika nie wykazała, iż legitymuje się wskazanym dokumentem, a z oświadczeń pełnomocnika ubezpieczonej zawartych zarówno w pismach procesowych jak i składanych na rozprawie wynika, iż mimo kierowanych przez ubezpieczoną wniosków do irlandzkiej instytucji ubezpieczeniowej nie uzyskała ona wskazanego poświadczenia.

Za całkowicie nieuzasadnione uznaje Sąd Apelacyjny zarzuty zawarte w apelacji odnośnie naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania w postaci art. 227 kpc, 241 i 248 kpc a to poprzez nieuwzględnienie wniosku pełnomocnika ubezpieczonej o zwrócenie się przez Sąd Okręgowy do irlandzkiej instytucji ubezpieczeniowej o przesłanie poświadczenia objęciem odwołującej ustawodawstwem irlandzkim w zakresie ubezpieczeń społecznych oraz zwrócenie się do podmiotów wskazanych przez stronę odwołującą jako pracodawców wnioskodawczyni o przesłanie wnioskowanych przez ubezpieczoną dokumentów. Raz jeszcze powołując się na treść art. 6 kc i wynikający ze wskazanej regulacji ciężący na ubezpieczonej obowiązek wykazania okoliczności, z których wywodzi skutki prawne podkreślić należy, iż brak jest uzasadnienia dla stawiania w tej sytuacji sądowi pierwszej instancji zarzutu naruszenia przepisów postępowania i niewyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie. Fakt, iż działania pełnomocnika ubezpieczonej w zakresie uzyskania wskazanych dokumentów nie przyniosły pozytywnego rezultatu ma tylko ten skutek, iż nie zostały w postępowaniu dowodowym wykazane okoliczności o zaistnieniu jakichś treści

wskazanych dokumentów miałyby świadczyć. Powyższe w żaden sposób nie uzasadnia wniosku, iż do podjęcia działań wnioskowanych przez pełnomocnika zobowiązany był sąd.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wobec niespornej okoliczności nie uzyskania przez M. G. (1) potwierdzenia objęcia przez irlandzką instytucję ubezpieczeniową ustawodawstwem irlandzkim w zakresie ubezpieczeń społecznych w okresie objętym sporem drugorzędne znaczenie ma kwestia dokonywania w niniejszym postępowaniu ustaleń co do okoliczności podejmowanej przez ubezpieczoną pracy zarobkowej a w szczególności warunków zatrudnienia, wywiązywania się z zawartych umów przez wskazywanych przez wnioskodawczynię pracodawców i trwania ewentualnych sporów w tym przedmiocie przed sądami na terenie Irlandii. W tym też kontekście zarzut zawarty w apelacji dotyczący naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 212 kpc uznać należy za niezasadny. Zawarte bowiem w uzasadnieniu wyroku stwierdzenia co do podejmowanej przez wnioskodawczynię aktywności zarobkowej podczas pobytu na terenie Irlandii w okresie objętym zaskarżoną decyzją, których źródłem były złożone przez wnioskodawczynię oświadczenia podczas informacyjnego wysłuchania nie stanowiły ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia w sprawie, w oparciu o które wydany zostałby zaskarżony wyrok. Taką bowiem okolicznością, jak wynika z uzasadnienia wyroku sądu pierwszej instancji, było nie udokumentowanie przez ubezpieczoną poprzez złożenie formularza E 101 (A1) faktu objęcia ustawodawstwem irlandzkim w zakresie ubezpieczeń społecznych przez irlandzką instytucję ubezpieczeniową.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 16 listopada 2010r. była prawidłowa a wyrok Sądu Okręgowego oddalający odwołanie M. G. od wskazanej decyzji odpowiada prawu.

Powyższe skutkowało oddaleniem apelacji M. G. na podstawie art. 385 kpc jako bezzasadnej.